

kalder det . . . Ja-ja, jeg tænker, at Kapellanen nok har hørt om det ogsaa og véd, hvad det er for en Røverrede, vi holder der, — for saadan har da Provsten mere end én Gang kaldt det. Men for Resten gør vi da ikke andet, end at vi samles saadan i god Forstaaelse og snakker om, hvad vi nu kan ha'e Lyst til, eller vi læser lidt højt af vores Bøger, enten det nu er et gudeligt Skrift eller disse Folkelæsninger, som vi kalder dem, — for vi mener jo, at det da maa være en lige saa god Tidsfordriv at høre et godt Ord som at ligge og snue de lange Vinteraftner hen ad Bænkene eller bruge dem til Kortenspil og anden Svir, saadan som det var brugeligt i de gode gamle Dage, som Provsten snakker saa meget om. Men det forstaar sig jo af sig selv, at det, som vi Bøndermennesker kan have at fortælle hinanden, ikke kan være saadan synderlig bevendt; — nej, men kunde vi faa saadan en Mand som Dem, Hr. Pastor, til at besøge os og ganske jævnt snakke med os og fortælle os om, hvad De nu kunde have Lyst til, — se, det var noget andet; det var noget, vi kunde blive glade ved og skulde være rigtig saa meget taknemlige for. For vi synes jo da, at De alligevel er saadan et jævnt og folkeligt Menneske, som vi nok kunde komme til at slutte os